

Column Elly

Iedere twee weken vertelt Elly over haar te vroeg geboren dochter Lotus.

Roerig

Roerig... dat woord is zo kenmerkend voor ons gezinsleven. Roerig... Sinds de geboorte van Lotus zitten we non-stop in een achtbaan. Alhoewel de vaart vermindert, blijven we door racen. Ons gezinsleven is druk met allerlei 'activiteiten': cardioloog, longarts, neuroloog, fysio, orthodontist, logopedie, podoloog, psycholoog, kinderarts, consultatiebureau, voetbal, judo, gym, toneel, tennis, fitness, zeilen, wandelen, studie, ouderraad, pest-werkgroep, schrijven, toneelrecensies, schrijverscafé, speelgoedwinkel en mijn column voor Mijn Geheim. Vermeng dit met een druk sociaal leven en je krijgt een roerige mix. Smaakvol, maar pittig.

Soms heb ik het gevoel dat ik me mee laat voeren op de golven van de zee. Af en toe ga ik kopje onder, maar ik kom altijd weer boven. Het toverwoord is: plannen. Goed organiseren. Maar als er te veel golfstromen komen, wordt het soms te veel. Roerig dus.

Toegegeven, het huis is niet altijd opgeruimd, familie wordt verwaarloosd, de zolder is een puinhoop en quality time met Fred is van ondergeschikt belang. De 'chaos' geeft wel eens wrijving en verdriet. Maar wat is het zonde om je in deze emoties te verliezen. De kleine dingen, die zo gewoon lijken maar zo intens groot zijn, zouden dan verloren gaan in het niets. Opgelost in het luchtledige. Dus zit er niets anders op dan te accepteren, relativeren en overleven.

Lotus geeft me energie. Met haar grappige lach, die klinkt als een klein, krijsend poesje. Haar energieke persoontje. Kruijen lukt haar niet, maar met haar kleine handjes duwt ze zichzelf achterwaarts, tot ze daar is waar ze zijn wil. Hoe ze er komt is niet belangrijk, Lotus komt er!

Maar hoe goed ze ook haar best doet, het gaat niet van een leien dakje. Op een avond speelt de benauwdheid in alle hevigheid weer op. Haar moeizame ademhaling is inmiddels als een rode draad door ons leven ge-

weven. Vandaag moet ze hard 'pompen' om adem te halen. Rond middernacht zitten we weer bezorgd in het ziekenhuis. Na een onderzoek lijkt het iets beter te gaan en gaan we weer richting huis. Ver ná middernacht. Thuis heerst er een serene rust. Nicole, Tom en Troy liggen op één oor en ik hoop dat ze hun mooiste dromen dromen. Zoals ik ook mijn mooiste dromen droom: samen met mijn gezin een balans vinden in het leven.

Na een korte nacht neem ik de volgende dag meteen contact op met de longarts van het VU-ziekenhuis. Hij wil Lotus opnieuw zien.

Een paar dagen later zitten we op zijn spreekuur. Lotus staat op de wachtlijst voor een operatie. Deze operatie moet duidelijkheid geven over haar benauwdheid. Is het haar slokdarm die te nauw is? Zijn het haar longen? Of het hartje? Ik weet het niet. De operatie is noodzakelijk, maar het idee van mijn kleine meisje op de OK maakt me verdrietig. De longarts deelt ons mee dat er een wachtlijst is en dat het nog een maand kan duren, voordat ze aan de beurt is. Er zit niets anders op dan gelaten op een oproep te wachten. Het beruchte zwaard van Damocles ga ik voorlopig maar proberen te negeren. Na haar eerste verjaardag is Lotus aan de beurt. Dan gaat ze terug naar het VU, waar het allemaal begon. Het roerige, bijzondere, maar mooie leven van Lotus. ■

Volgende keer: Toppers!

Reageren? Mail naar redactie@mijngeheim.nl.

DE NUMMER 1 IN LEVENVERHALEN ©

Mijn Geheim